

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De sanctis, & ijs, qui ob ea, quæ agunt, beati prædicantur. cap. xxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANNIS DAMASCENI

mini culum ea complectantur, quæ sub intelligentiam cadunt.

Fieri non potest, ut mundi non, & charitas erga Deum vna existant: quemadmodum nec fieri potest, ut lux & tenebrae vna sint.

DE SANCTIS, ET IIS QVI OB EA
quæ agunt, beati prædicantur. CAP. XXXI.

Leuit.

Deut. 33.

Psal. 7.

67. 83.

93.

105.

111.

118.

145.

Prov. 3.

Zach. 2.

Esa. 30.

Hiere. 17.

Baru. 4.

Ecli. 14.

25.

Mat. 5.

Io. 20.

Luc. 11.

12.

Rom. 14.

Heb. 11.

S A N C T I S metuetis. Beatus es Israël. Quis populus tui similis, qui saluaris in Domino?

Beatus homo, quem corripuit Dominus.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit. Mirabilis Deus in sanctis suis. Beati qui habitant in domo tua, Domine: in secula seculorum laudabunt te. Beatus homo, quem tu erudieris Domine: & de

lege tua docueris eum. Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore. Beatus vir, qui timet Dominum, in mandatis eius volet nimis.

Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini. Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum. Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius: spes eius in Domino Deo ipsius.

Consilium sanctorum prudentia. Beatus vir, qui inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia. Pretiosior est enim lapidibus pretiosis. Manus electorum facile vincet. Perfectio piorum deducet eos. Beatus qui miseretur pauperum. H

Qui tangit vos, tangit pupillam oculi sui.

Beati oës, qui manet in ipso. Beatus qui cõtinet manus suas, ne faciat iniusta. Erit anima sanctorum tanquam arbor fructuosa.

Beati sumus, Israël: quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis.

Beatus qui non est lapsus in ore suo. Beatus quem non reprehendit cor suum. Nouem insuscipitilia cordis beatificauit, & decimum dicam in lingua. Homo qui iucundatur in filiis, viuens & videt subuersiōnē inimicorum. Beatus qui habitat cum muliere sensata: & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruuit indignis se. Beatus qui inuenit amicum verum, & qui enarrat iustitiam auri audiēti. Quād magnus qui inuenit sapientiam & scientiam! sed non est I super timentem Dominum.

Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Beati mites: quoniam ipsi possidebūt terram. Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam cōsequentur. Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Beati eritis, cūm vos oderint homines, & exprobrauerint, & persecuti fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me. Gaudete & exultate: quia merces vestra copiosa est in cœlis.

Beati qui non viderunt, & crediderunt.

Et factum est, cūm hæc diceret, eleuans vocem suam quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ suxisti. At ille dixit: Quinimodo: Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. Beati sunt serui illi, quos, cūm venerit Dominus, inuenerit vigilantes. Amen amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discubere, & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi.

Beatus qui non iudicat seipsum in eo quod probat.

Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, nō acceptis reprobationibus, sed à longe aspicientes & salutantes, & cōfitentes, quia peregrini & hospites sunt super terram.

A terram. Qui enim hæc dicūt, significant se patriam inquirere. Et siquidem ipsius meminissent, de qua exierunt, habebant utique tempus reuertendi. Nunc autem meliorem appetunt, id est cœlestem. Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum, parauit enim illis ciuitatem. Et paucis interiectis: Deficiet me tempus enarrantem de Gedeon, & Barac, & Samson, Iephate, David, Samuel, & Prophetis, qui per fidem deuicerunt regna.

Beatus, qui ea quæ summi pretij sunt, possidet, atque eorum bonorum particeps est, quæ Basil. Ho. adimi non possunt. Hunc autem quoniam modo agnoscemus? Qui non abiit in consilio impiorum. psal.

B Beatus, qui dubitationem de Deo non accepit, nec pusillo atque imbecilli ad presentia animo est, sed ea, quæ in spe posita sunt, expectat, nec impianam opinionem de Creatore habuit.

Martyrum recordatione quisnam martyrum amans satiari queat? Quandoquidem hominum in bonis conservis habitus, benevolentia erga dominum argumentum est.

Animi erga benevolos conservos affectio, ad dominum, cui illi seruierunt, redundat: & sacerdotum qui eos, qui fidei causa dimicarunt, honore afficit, perspicue ostendit se eodem fidei zelo praehonor ad ditum esse.

Hunc esse questum omnium præstantissimum aio, nimirum exiguo sanguine cælorum regnum emere, ac pro caducis temporariis bonis eternitatem gloriae referre.

C Lex martyrij hoc poscit, ut nec vulto in certamen ruamus, persecutorum videlicet atque si lex que imbecilliorum saluti consilentes: nec rursus in periculo constituti, certamen detrectemus. Illud enim temeritatis est: hoc ignaviæ.

Beatitudinum consortium, deitatis est consortium. Dei enim sane propria est beatitudo.

Deum cernere, tantum est bonum, ut ad eius magnitudinem nihil accedere possit. Dei autem filium effici, beatitudinem omnem excedit. Nam cui hoc donatum est, ut filius Dei Dei filius fiat, is procul dubio Patris quoque dignitatem habebit. Hoc porrè consequi, supra omne voluntati quantum est, supra spem omnem est hoc munus, supra naturam hæc gratia.

Naturæ ita comparatum est, ut cupiditas ad id, quod beatum est, ac laude celebratur, si bonum. se extendat.

Boni omnis caput hoc est, nempe supra vimificam potestatem collocari.

D Eiusmodi sunt sanctorum anime, ut priusquam cadant, erigantur, & priusquam in chrysost. peccatum ruant, sece tanquam freno quodam reprimant. Quandoquidem perpetuo vigilat, atque ad salutem suam excubant.

Christi prestigiatores non per tenuem funiculum currunt, nec super nudos enses saltantes arte quadam plagas effugiant. Verum funiculi loco angustam atque utrinque præruptam ac precipitem pietatis viam firmo gressu peragrant: tyrranicorum autem gladiorum aciem per suam in excipiendis vulneribus acritatem redundunt, non quidem id agentes, ut ne quid patientur sed id potius studentes, ut patiendo vincant.

Videtur martyrium glorioſa quedam peccatorum purgatio esse.

Beata est ea natura, quæ omnibus de causis gaudet, atque ita affecta est, ut nihil omnino in mundo ægrerat, verum ipsa, quæ sunt, acquiescat, tanquam quæ recte atque utiliter fiant.

DE PRIMITIIS AC DECIMIS: ET QVOD primitias Deo offerre oporteat. CAP. XXXII.

PRIMITIAS frugum tuarum non tardabis offerre. Non aperebis in conspectu meo vacuus. Primitias primorum fructuum terræ tuae inferes in domum Domini.

Brachium dextrum sacerdotis erit. Omnes decimæ terræ Leuit. ult. Domini sunt, & illi sanctificantur.

Attende tibi ipsi, ne derelinquas Leuitam omni tempore quo Deut. 12.

E iiiij